

alle gennemgaaende rejsende vilde sætte stor Pris paa, nemlig om den højtærede Minister kunde foretage en Forbedring med Hensyn til de gennemgaaende Vogne ved Genindførelsen af de saakaldte Sovevogne. Nu skulle Togene holde ved hver Station, man skal stige ud ved Fredericia, saa de gennemgaaende rejsende have ingen Nattero. Det blev i Fjor sagt, at disse Vogne bleve afskaffede, fordi Færgerne ikke kunde overføre dem. Skulle vi da vente, til vi faa en Bro over Lille Bælt? Jeg vil dog haabe, at disse Vogne maa blive genindførte, naar vi faa det ny Færgeleje færdigt. Alle rejsende, baade til og fra Jylland, vilde sætte stor Pris herpaa. Selv om der indføres en lille Betaling for at erholde Plads i disse Vogne, tror jeg, at det i finansiell Henseende vilde betale sig for Statsbanerne.

Den højtærede Kultusminister udtalte en Beklagelse over, at man paa § 21 havde nægtet en Bevilling til en Kirke i Randers. Jeg kan ikke andet end udtale, at dette har vakt megen Sorg i Randers. Kommunen havde vedtaget at bidrage 25,000 Kr. og give en Plads dertil, og der var indsamlet lige saa mange Penge ad privat Vej. Man ventede derfor, at Staten i Lighed med, hvad der er sket andre Steder, vilde yde et Bidrag af ca. 30,000 Kr. Det skete imidlertid ikke, og jeg kan til Dels forstaa det, naar Kredens ærede Folketingsmand (P. Knudsen), der dog er den, der er nærmest til at bringe de Krav frem, der næres i den paagældende Kommune, ikke fandt at kunne anbefale en saadan Sag, idet der efter hans Syn ikke var nogen egentlig Kirkenød eller Kirke-trang. Man kan da i Grunden ikke forlange, at det andet Ting skulde gaa med til denne Bevilling; men her kan man rigtignok sige, at det sete afhænger af Øjnene, der se. Den ærede Folketingsmand, der ikke har nogen stor Kærlighed til Folkkirken, som jeg antager, kunde heller ikke være nogen varm Forsvarer af denne Sag. Jeg vil dog her give den Oplysning, at Randers By, der tæller ca. 20,000 Indbyggere, kun har en eneste Sognekirke og et lille Kapel. Den er vel den eneste By af lignende Størrelse, der kun har een Kirke. Jeg tror, at dette høje Ting vil kunne forstaa, at alene det vil være nok til at sige, at der i alt Fald meget ofte er Pladsmangel i Kirken. At der ved Siden deraf er Kirke-trang, er noget andet. Jeg tror at kunne sige, at den store Befolkning, som Randers har faaet i de senere Aar, navnlig i den østlige, nordlige og vestlige Del, som har

meget langt til Kirken, vil være meget glad ved at faa nærmere Adgang til en Kirke. Jeg tror ogsaa, at det høje Ting vil have fuld Forstaaelse af det Ønske, der rører sig i Byen. Det har jo ogsaa lagt sig for Dagen i den Offerberedvillighed, hvormed Kommunens Beboere have givet Tilskud til Sagen. Byraadets Bidrag maa jo nu tages tilbage, da man ikke kan vente Statstilskud; men paa Grund af, at der var delte Meninger om Kirkens heldige Beliggenhed, blev det i sidste Byraadsmøde stillet den eventuelle Kirkekomite frit for at vælge mellem 3 Pladser, fordi man derigennem troede at kunne faa samlet saa mange Penge som muligt. Og det er et ikke ringe Offer, der er bragt fra Byens Side. Jeg haaber, at det maa lykkes den højtærede Minister ad Aare at faa et Beløb bevilget, saaledes at vi inden alt for lang Tid kunne faa rejst denne Kirke i Randers; jeg tillader mig at paastaa, at der er stor Trang dertil. Skulde det saa ikke lykkes i det andet Ting at faa denne Sag igennem, haaber jeg, at dette Ting vil være med til at indsætte en Bevilling dertil, saaledes at vi derovre i denne Henseende kunne blive ligestillede med andre Byer af lignende Størrelse.

Der er endnu et andet Spørgsmaal, med Hensyn til hvilket jeg beklager, at den højtærede Kirkeminister har stillet sig saa afvisende dertil under Finanslovbehandling. Det angaar det Tilskud, hvormed der er andraget, til Teatret i Aarhus. Det er blevet sagt, at det var et Skraaplan at komme ind paa at ville yde Bidrag til Teatrene i Provinserne, og at man ikke vidste, hvor man skulde holde op. Vi ere ganske vist i Provinserne noget stiftmoderlig behandlede med Hensyn til den Kunstnydelse, Teatret kan byde, men jeg vil dog sige — og jeg tror der at kunne faa Tilslutning hos alle, der ere kendte med Provincesforhold — at i Forhold til tidligere Tider staar nu Skuespilkunsten i Provinsen paa et langt høiere, mere fremadskridende og i det hele bedre Standpunkt, og det, skønt man arbejder og har arbejdet under meget vanskelige Forhold. Det var tidligere saaledes, at naar man i Provinserne havde en god Skuespiller, som gjorde Lykke, blev han engageret til Kjøbenhavn, og de bedste Kræfter i Kjøbenhavn ere jo forhenværende Provinsskuespillere. Nu er jeg ikke en saa inkarneret Provincialist, at jeg ikke skulde kunne ønske Kjøbenhavnerne alt muligt godt, og at jeg ikke i høj Grad skulde ønske et Nationalteater, hvortil der ydes et klækkeligt Statstilskud, for at det